

Geachte Heer Redacteur!

Het ingezonden stuk in uw Nummer van 16 Mei, ondertekend door Dr. GUYE, noopt mij U een plaatsje te verzoeken voor een antwoord op de vragen, tot mij gericht, en op de bedenkingen, tegen mijn schrijven aangevoerd.

Dr. GUYE vraagt, waaraan ik het recht ontleen, om complicatiën bij otorrhoëa als gevolgen van het inspuiten te beschouwen?

Dit recht of liever deze onderstelling ontleen ik:

1°. daaraan, dat ik bij zeer vele gevallen, waar ik de door mij aanbevolen methode (al zij deze niet in allen deele een nieuwe) toepaste, een ongewoon korten duur der otorrhoëa zag volgen, — geen complicatie zag optreden, — ja, ernstig dreigende complicatiën soms zelfs zag teruggaan;

2°. daaraan, dat ik bij de inspuitingsmethode, ook al werd die lege artis uitgevoerd, toch soms in het verloop complicatie, uitbreiding van het proces zag optreden;

3°. daaraan, dat ik tot nog toe geen langdurige otorrhoëa zag volgen daar, waar ik vroeg na het optreden der otorrhoëa deze ter behandeling kreeg en de door mij aangeprezen methode toepaste; terwijl ik dit meermalen zag, waar ik de inspuitingsmethode volgde;

4°. aan het a priori meer rationeele der methode, die ik korthedshalve „uitdeppings-methode” blijf noemen (ik vind het woord „uitdeppen” ook niet in DE VRIES EN TE WINKEL, doch een ieder verstaat het, voor zooverre mij is gebleken, en ik ken geen ander woord in onze taal, dat juist hetzelfde weergeeft).

De tweede mij gestelde vraag: „hoe ik inspuiten de schuld kan geven „dàár, waar verwaarloosd, d. i. niet behandeld en dus niet ingespoten is, en toch „onaangename en gevaarlijke complicatie optreedt”, is mij niet duidelijk. De niet-behandelde otorrhoëa toch heb ik in het geheel niet besproken; van beschuldiging mijnerzijds kan dus dàár althans allerminst sprake zijn — ik beschouw dit als een misverstand.

Wat echter het tamponneeren van de uitwendige gehoorgang betreft, daaromtrent is mijn opvatting een geheel andere. Dr. GUYE zegt, dat ik tamponneeren heb aanbevolen. Met het oog op de beteekenis, die Dr. GUYE daaraan hecht, zooals mij die verder uit zijn ingezonden stuk blijkt, wordt mij zijn oppositie begrijpelijk.

Ik heb evenwel het woord „tamponneeren” in het geheel niet gebruikt; nog minder heb ik tamponneeren aanbevolen, omdat daaraan gewoonlijk de beteekenis wordt gehecht, door Dr. GUYE er aan gegeven. Mijn wensch is het volstrekt niet, dat pus niet in de uitwendige gehoorgang afvloeie, dat een tampon dit belette — integendeel, ik wensch de afvloeiing uit het middenoor te bevorderen: 1°. door *los* opgerold jodoform-, sublimaat- of hydrophylegaas, dat door capillariteit veel beter werkt dan watten, en 2°. door ingedikte secreta meer liquide te maken door indruppeling.

Lucht-douche beoogt immers onder meer ditzelfde?

De afvloeiing van pus door een tampon te beletten, komt mij, in plaats van rationeel, irrationeel en gevaarlijk voor; ik ben dus een tegenstander van tamponneeren, in plaats van dit aan te bevelen.

Een laatste bezwaar, waarin ik met mijn geachten opponent eenigszins deel, is: dat de uitdeppingsmethode niet steeds gemakkelijk is toe te passen door den patiënt zelven of diens verzorger.

Echter kan ik dit bezwaar niet *overwegend* vinden; de geneesheer moet in die gevallen, waar de patiënt er zelf niet toe in staat is, evenals elder in praxi, ook hier de behandeling op zich nemen. Ik geloof, dat de ziekte daarvoor belangrijk genoeg is; een ziekte, die (ik meen) von TRÖLTSCH eenigermate met syphilis vergelijkt, door ze beiden als rother Faden, het geheele leven door, aan te zien.

De beschrijving, die ik van het ziektebeloop van SCHLIEMANN onder oogen kreeg, doet bij mij de vraag rijzen: was ook dit niet een geval, waar men met ernst tegen inspuiting moet waarschuwen zoowel ante als post operationem?

Utrecht, 25 Mei 1891.

Dr. A. HUYSMAN.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

LONDEN. — Influenza. In de week eindigende 16 Mei bedroeg de sterfte aan influenza 266, dat is het dubbele van het hoogste cijfer in 1890. Bovendien werden 51 sterfgevallen toegeschreven aan de gevolgen der influenza.

PARIJS. — Naar aanleiding eener strafvervolging tegen een vrouw, wegens overtreding van art. 1 der Politie-verordening van 23 Februari 1850 ingesteld, maar waarop vrijspraak gevolgd was door den juge-de-peace, „qui comprenait les besoins de la femme”, vraagt de *Progrès médical* van 16 Mei, waarom niet voor de vrouw, evenals voor den man, door de gemeente kosteloos urinoirs worden beschikbaar gesteld. Indien de vrouw, evenals de man, door een „besoin pressant” wordt overvallen, zoo moet de voldoening daaraan haar niet aan het vergrijp tegen een politie-reglement blootstellen, en het is, volgens de *Progrès médical*, de taak der Hygiëne, om ook hier verbetering aan te brengen.

— Het Comité d'hygiëne heeft besloten, dat de bedevaart naar Mekka voor de inboorlingen van Tunis alleen onder de voorwaarde zal worden toegestaan, dat de pelgrims zich op schepen, van desinfectie-stoven en pulverisateurs voorzien, inschepen. De geneesheeren, door den Sanitair Raad te Tunis aangewezen, moeten zich vergewissen, dat de voorgeschreven desinfectie-maatregelen gedurende de terugreis zijn toegepast.

— **Carcinoma mammae.** Dr. TERILLON, chirurg aan de Salpêtrière, deelt in het *Bulletin de thérapeutique* van 15 Mei de fata mede van 100 amputaties der mamma, gedurende 1880—1889 verricht. De gevallen waren: 48 carcinomata met aandoening der okselklieren, 31 tumeurs mixtes (sarcomata in het algemeen), 21 carcinomen of tumores cystici. Van de 48 geopereerden der 1ste groep zijn 42 overleden, waarvan 6 aan recidive. Van de 31 der 2de groep